

Anhang B

til

1852.

Rigsdagstidenden.

N° 27.

Tredie Session. — Udvalgenes Betænkninger.

XXXIV.

Betænkning

over

Udkast til Lov, angaaende Fortsættelse af Porcelainsfabrikens Drift for Statens Regning.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Udvalget maa være enigt med Regjeringen i, at Porcelainsfabriken bør snarest muligt udrydes af dens nuværende, svævende Tilstand, hvor den vel bliver holdt i Drift for Statens Regning, men under saadanne Indskrænkninger med Hensyn til Naadighed over dens Midler, at dens Drift maa være ufordeeltigere, end den behøvede at være. Dette kan imidlertid skee paa to Maader, idet man enten kan beslutte sig til at standse Driften, saasnart de nuværende Beholdninger af raae Materialer og halvferdige Varer ere oparbejdede, og derefter bortsalge samtlige Fabrikens fæste og løse Eiendomme, eller man kan, i Overensstemmelse med Regjeringens Forslag, indrømme Fabriken en begrændset Frist, hvori den, med større Frihed og Sikkerhed end nu, kan prøve at arbejde sig op til en fordeeltigere Stilling.

Udvalget vilde være tilbøieligt til at foretrække det første Alternativ, hvis der enten var mindste Haab om for Diebliffet at finde en Kjøber, der kunde og vilde fortsætte Fabrikationen nogenlunde i dens nuværende Omfang, eller det maatte ansees for givet, at dens Fortsættelse for offentlig Regning vilde kræve nye Tilskud af Staten, uden at aabne Udsigt til en senere Afhændelse, der baade vilde give et i finantiel Henseende fordeeltigere Resultat og bevare en Industrigreen, til hviss Fremme Sta-

ten vistnok tidligere har bragt uforholdsmæssige Offre, men som dog ingenlunde er uden af Værdi.

Ligesom det imidlertid maa ansees for afgjort, at en diebliffelig Realisation vilde medføre Fabrikens Nedlæggelse og saaledes baade for Landet og for Statskassen forspilde Brugterne af mangeaarige, dyrefjorte Erfaringer, saaledes fortjener det ogsaa at tages i Betragtning, at Fabrikens Balance i de senere Aar befinder sig i et stærkt og temmelig stadigt Opsving, saaledes at den, isædedet for at kræve et stort aarligt Tilskud af Statskassen, nu giver nogle tusende Rigsdalers Overskud. Dette svarer vel endnu ikke ganske til Renten af den Sum, der kunde forventes at indkomme ved Salget af Fabrikens Eiendele; men naar der tages Hensyn til, at Forbedringen i Balancen er en Folge ikke af en maaskee forbigaende Conjunctur, men af Forbedringer saavel i Administrationen og Productionen, som i Maaden at afsætte Varerne paa — Forbedringer, der efterhaanden vilde forøge deres Virkning og paa en Tid, da Fabrikens fortsatte Bestaaen vil være afhængig af dens Udbytte, maa antages ved det moralske Tryk paa Bestyrelsen at vilde efterfølges af yderligere Forbedringer — saa maa det ansees for rimeligt, at Overskudet snart vil kunne stige saa vidt, at man omsider kan vente at finde en Kjøber, der vil fortsætte Fabrikens Drift. Det fortjener i den Henseende at udhæves, at Fabrikationen af Biscuitsager er i meget stærk Tiltagende, og at denne Fabrikation er særdeles fordeeltig, især derved, at Dvnen i hver Brænding kan rumme Varer for et uden Sammenligning større Besøb end den nuværende Middelværdi af en Brænding. Det er først i den allerførste Tid, at disse Sager, der for største Delen bestaae i